

Sygn. akt V GC 1276/17 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Natalia Rzewuska
Protokolant:	stażysta Joanna Kwiatek

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) sp. z o.o. w O.

przeciwko A. Ż.

o zapłatę

I. umarza postępowanie w części objętej cofnięciem pozwu,

II. w pozostałej części oddała powództwo,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 376,86 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. zwraca powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 9 zł tytułem nadpłaconej opłaty od pozwu.

SSR Natalia Rzewuska

Sygn. akt V GC 1276/17upr

UZASADNIENIE

Powód (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. Ż. kwoty 2.861,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot 1.560,17 zł od dnia 12 lutego 2017 r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.301,23 zł od dnia 22 lutego 2017 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu swego żądania podał, że sprzedał pozwanej towar. W związku z realizacją zamówienia wystawił faktury VAT. Pozwana zapłaciła jedynie część należności z nich wynikających. W związku z tym powód wystosował do pozwanej wezwanie do zapłaty. Pozwana nie uiściła żądanej kwoty.

Pozwana A. Ż. złożyła odpowiedź na pozew, w której wniosła o oddalenie powództwa w całości i nieobciążanie kosztami niniejszego postępowania. W uzasadnieniu wskazała, że strony łączyło porozumienie w zakresie dochodzonej kwoty. Pozwana spłacała zadłużenie w tygodniowych ratach. Po dniu wniesienia powództwa pozwana uiściła kolejne cztery raty po 100 zł każda. Nadto pozwana jest wierzycielem powoda co do kwoty 1.845 zł wynikającej z faktury VAT (...). W

związku z tym potrąciła przysługującą wierzytelność z wierzytelnością powoda. W konsekwencji do zapłaty pozostała kwota 616,40 zł, która została zapłacona powodowi w dniu wniesienia odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. sprzedał pozwanej A. Ż. towar.

W związku z realizacją zamówienia powód wystawił na rzecz pozwanej między innymi faktury VAT:

- nr (...) z dnia 04 lutego 2017 r. na łączną kwotę 3.008,86 zł z terminem płatności do dnia 11 lutego 2017 r.,
- nr (...) z dnia 14 lutego 2017 r. na kwotę 1.301,23 zł z terminem płatności do dnia 21 lutego 2017 r.

(dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 04 lutego 2017 r. wraz z dokumentami zlecenia - k. 12-14, faktura VAT nr (...) z dnia 14 lutego 2017 r. wraz z dokumentami zlecenia k. 15-17)

Pozwana zapłaciła część należności wynikających z wystawionych faktur. Powód pismem z dnia 27 marca 2017 r. wezwał pozwaną do zapłaty reszty wymagalnej należności w kwocie 3.346,29 zł. Pozwana nie uiściła należności zgodnie z wezwaniem.

(dowód: potwierdzenia przelewu k. 18-19, wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k. 20 -21)

W toku postępowania, powód pismem z dnia 25 maja 2017 r. ograniczył powództwo o kwotę 400 zł wraz z odsetkami od tej kwoty, z jednoczesnym zrzeczeniem się roszczenia w tej części. Kwotę 400 zł pozwana wpłaciła w ratach po 100 zł każda w nich w dniach: 24 kwietnia 2017 r., 04 maja 2017 r., 12 maja 2017 r., 22 maja 2017 r.

(dowód: pismo powoda z dnia 25 maja 2017 r. k. 26 k. 9, zestawienie operacji bankowych k. 30-31,)

Pozwana w związku z wykonaną usługą montażu i demontażu paneli wystawiła powodowi fakturę VAT (...) na kwotę 1.845,00 zł. Faktura została dostarczona powodowi drogą mailową, zgodnie z dyspozycją pracownika powoda. W odpowiedzi na pozew dokonała potrącenia przysługującej jej wierzytelności w kwocie 1.845 zł z wierzytelnością powoda 2.461,40 zł.

(dowód: odpowiedź na pozew k. 27-29, faktura VAT (...), korespondencja mailowa k. 33-35)

Pozostałą część należności w kwocie 616,40 zł przysługującą powodowi względem pozwanej uiszczono przelewem bankowym w dniu 21 czerwca 2017 r.

(dowód: potwierdzenie wykonania przelewu k. 36)

Na rozprawie w dniu 08 września 2017 r. powód ograniczył powództwo do kwoty 1.845,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 543,77 od dnia 12 lutego 2017 r. do dnia zapłaty i od kwoty 1.301,23 zł od dnia 22 lutego 2017 r. do dnia zapłaty. W pozostałej części cofnął pozew. Zakwestionował skuteczność potrącenia, twierdząc, że wierzytelność zgłoszona do potrącenia nie jest wymagalna.

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, których prawdziwości i autentyczności nie zakwestionowano.

W wyniku ograniczenia powództwa ostatecznie do kwoty 1.845,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 543,77 od dnia 12 lutego 2017 r. do dnia zapłaty i od kwoty 1.301,23 zł od dnia 22 lutego 2017 r. do dnia zapłaty i cofnięciem powództwa w pozostałym zakresie. Należało na podstawie art. 203 §1 kpc oraz art. 355 §1 i 2 kpc orzec jak w pkt I.

W pozostałym zakresie powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie strony nie kwestionowały istnienia wierzytelności z tytułu wystawionej przez powoda faktury, jak i z faktury wystawionej przez pozwaną. Strony pozostawały w sporze, co do skutecznego oświadczenia pozwanej o potrąceniu. Powód podnosił w tym zakresie nieskuteczność potrącenia z uwagi na niewymagalność wierzytelności. Podkreślał, iż powód nie otrzymał oryginału faktury, a strony nie uzgodniły doręczenia faktur drogą elektroniczną. Natomiast strony uzgodniły termin zapłaty faktury wystawionej przez pozwaną na dzień doręczenia wystawionej faktur.

Pozwana powołując się na prowadzoną korespondencję mailową wykazała w sposób jednoznaczny, iż to na życzenie powoda została doręczona faktura drogą mailową. Zatem roszczenie stało się wymagalne zgodnie z wystawioną fakturą określającą termin płatności najpóźniej w dniu 22 października 2016 r.

W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że faktura VAT może stanowić dowód stwierdzający wierzytelność, jeżeli zawiera dane niezbędne do jej identyfikacji. Znaczenie faktury jako dokumentu rozliczeniowego na gruncie prawa podatkowego nie wyłącza możliwości przypisania jej wystawieniu i doręczeniu skutków wynikających z prawa cywilnego (wyrok Sądu Najwyższego z 24 czerwca 2004 r., III CK 173/03, Lex nr 174179). Nadto w praktyce gospodarczej faktura VAT jest powszechnie stosowanym dokumentem rozliczeniowym. Jej doręczenie umożliwia dłużnikowi podjęcie czynności mających na celu sprawdzenie, czy świadczenie jest zasadne, co do zasady jak i co do wysokości.

Zgodnie z art. 498 § 1 k.c., gdy dwie strony są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem wierzytelności są pieniądze (...) a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem. Aby doszło do skutecznego potrącenia muszą zostać spełnione następujące przesłanki: dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami (wzajemność wierzytelności); przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku (jednorodność wierzytelności); obie wierzytelności są wymagalne (wymagalność roszczeń); obie wierzytelności mogą być dochodzone przed sądem lub innym organem państwowym (zaskarżalność wierzytelności). Zatem w oparciu o ustalony stan faktyczny, zdaniem Sądu, wierzytelność powoda, jak i pozwanej są wymagalne. Nadto oświadczenie o potrąceniu zostało złożone drugiej stronie. Wobec tego spełnione zostały wszystkie przesłanki skutecznego oświadczenia potrącenia.

Wobec tego na podstawie art. 498 k.c. należało w pozostałej części oddalić powództwo, jak w punkcie II wyroku.

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 100 k.p.c. Mając na uwadze to, iż pozwana uściła część dochodzonego roszczenia w kwocie 1.016,40 zł po dniu wniesienia pozwu, należało potraktować ją jako stronę przegrywającą niniejszą sprawę. Powód wygrał sprawę w 35,52 %, na koszty jakie poniósł w związku z wniesieniem pozwu składają się opłata sądowa - 144 zł, opłata skarbową - 17 zł, koszty zastępstwa procesowego - 900 zł, tj. łącznie 1061 zł. Biorąc pod uwagę wygraną, do zasądzenia od pozwanej pozostała kwota 376,86 zł (punkt III wyroku).

W punkcie IV wyroku na zasadzie art. 80 § 1 ustawy o kosztach cywilnych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2015 r. zwrócono powodowi nadpłatę opłaty od pozwu.

SSR Natalia Rzewuska